

de la nostra terra: la qüestió que tanca aquella fulla i qu'es lo que'ns fa pendre la ploma, es lo que porta en ella de mals per els ideals d'un poble: potser serà inconscienta, però en ella hi ha quelcom que volem fer públic.

La «Unión Monárquica Nacional», aquella associació de catalans borts patrocinats per aquell al qui publicament han desautoritzat les entitats patronals de tota Espanya per conducte de la Confederació Nacional, aquella associació filla del despotisme, que va imposar tràgicament la «Liga Patriótica», s'ha fixat en la manera que nosaltres, els que diem al poble lo que es i lo que val, feiem la política (que no es tal política sino la divulgació d'una doctrina) i s'ha proposat per aquell procediment enganyar als catalans de bona fè.

Lo primer que veierem com objecte de sa codícia foren els Jocs Florals, i així, durant aquest any, han prodigat els premis en varis certamens literaris, sobretot a la Bonanova.

Varen estendre després les seves urpes vers els Orfeons de Catalunya i en trobaren un que es llençà en elles com a port de salvació per les seves dificultats i fracassos. Amb la sola condició de qu'es pagués un *lunch*, tots els seus cantaires s'avingueren a deshonrar la senyera que porten, fent-li escoltar ultratjjes dirigits a la pàtria que representa la sang dels pares i dels avantpassats gloriosos.

De que tot això és relacionat amb la fulla de «L'Unió Lliberal», son sospites nostres per çò qu'es diu: «Que els primers en inscriurer's are, degut a la nova proclama, a la llista dels alumnes de l'escola de L'Unió, son els fills del senyor Torras, expresident de la casa i els del senyor Montañà, president actual», lo que no cal dir que es una prova de la fè que tenen en llurs obres i podria dir-se'n un pas en prò de llurs reivindicacions.

MANEL BASSA

Associeu-vos a la "Lliga Regionalista" de Granollers. El seu programa és un conjunt d'afirmacions nacionals i no una escampada de quartos que cremen les mans i la dignitat dels bons ciutadans. Els que venen les conviccions posen a subasta l'honra de la seva mare

Remittit

Senyor director de LA VEU DEL VALLÉS.

Present.

Molt senyor nostre: L'hi agrahirém inserti en el periòdic de sa digna direceió l'adjunt remittit, de quin, encara que'n imprimim fulles apart, ens interessa llur difusió.

Mercès per endavant de sos affins. S. S.

Per l'«Orfeó Granollerí»
El Conzell Directiu.

* * *

Encara que, seguint nostra norma de conducta d'obrar i callar, no voliem parlar de l'anada a Parets de l'Orfeó de «L'Unió Lliberal», cartes rebudes d'altres Orfeons, algunes d'elles comonent-nos amb ells per la coincidència de voler usar nostre nom, ens hi obliga, i així quedarà ben sentat per a sempre mes que no som pas nosaltres, sino ells, els capassos de servir d'asqué a propagandes polítiques, cosa en un tot contrari a l'actuació de la germanor d'Orfeons de Catalunya.

* * *

A LA OPINIÓ PÚBLICA

«L'Orfeó Granollerí», aquesta entitat choral, avui completament independenta, despullada de tot lastre que volia enllorarla en el fangal de la política i que çó fou lo que motivá'l recabament de sa llibertat, se dirigeix avui al poble i als demás Orfeons de Catalunya, alsant sa veu per primera vegada, després de llarc i continuat silenci a pesar de les continuades befes i escarnis a sos constants i fermes treballs en prò de l'art i